

Βόρσικαις περισεύματα και ψιθυρίζεις, νάναι:
τάχατε τίνος νάναι;
πλήν άπαντάς κι έλλείμματα σ'τό πέρνε και' σ'τό δίνε
και τότε σκίπτεσαι γι' αυτά πώς κανενός δέν είναι.

Καταλαβαίνει κάθε βλάξ
ή νήσιος ή χροτάτος
πτώχη και πλούτος έναλλάξ
πώς κυβερνά τ'ό κράτος.

Κι' έν τούτοις τ'ό περίσευμα, ποδ' έρσικεται συνήθως,
ώς ύπαρκτων δέν φαίνεται και θεωρείται μθος,
τ'ό δ' έλλειμμα' σ'την δρ'ασιν μας την σύγχρονον άνάγεται,
κι' ελαιο ος τούτο πειύσατε και πιετε και φάγετε.

Βεβαίως είναι φυσικόν άπό τ'ά περισεύματα
νά σοβ προσφέρουν γεύματα,
πλήν δντως φαίνετ' έξοχον και θαύμα τών βαυμάτων
νά πίνης πάντα και νά τρής εκ τών ύστερημάτων.

Βεβαίως είναι φυσικόν να τρέφεται μ' έλλη
παντός βιοόντος με χλιδών και μαλακάς σούρας,
ό κόσμος όμως, Περικλή, κι' έμεις οι ψωραλέοι
άξιαν αποδίδομεν σ'τον όβολον τής χήρας.

Αν ήσαν περισεύματα πραγματικά τρώντα
μήτ' έναν θυμον θέλεγες γιά τούτα, κουτσοδόντη,
μά τώρα φάλλεις λιγερά
νυχθημερόν, κανέφι,
γιατί τ'ό κράτος μιά χαρά
μ' έλλείμματα ος τρέφει.

Κι' άν τ'ό κράτος άπορη
και ος πλούτον ύστερη
κι' ελίων λένε πώς στερείται.

Κι' άν τ'ά μάλ' άτροφικόν,
δοθενός κι' ύστερικόν,
παρά πάντων θεωρείται.

Μιά χαρά τ'ά καταφέρνει
με στερήσεις τρώει πίνει,
έξ ύστερημάτων πέρνει,
έξ ύστερημάτων δίνει.

Οι δύο προσφιλείς φθάνουν πρό της Βουλής.

Π.—Αυτό σημαίνει τ'ό λοιπόν Προϋπολογισμός;
Φ.—Με τούτον εξεγειρείται κι' ό πατριωτισμός.

Καθένας μερικόν ζητ'ά
κι' άρχίζει τ'ά γουργουρητά
κι' ή εβλίνη καλιά μου.

Είναι μιά βιβλος μουσική,
γριφώδης, καθβαλιστική,
καθώς του Νοστραδάμου.

Προκαλεί ξεφωνητό
της κλεινης γλωσσοκοπάνας...
τρεις και τ'ό και τρεις και τ'ό,
τρεις και τ'ό λουρι τής μάννας.

Μετανάστας εύτυχής
στέλλει σ'την Αμερική...
φούρος άπ' έδω κι' έκει,
κι' ό παπάς μας ό παχός
έφαγε παχητά φακή.

Αυτό σημαίνει, Περικλή, Προϋπολογισμός,
δείχνει πατέρας άληθής τούς γλωσσοκαμπανητούς...
γι' αυτόν τόν περιάνυμον πολλών ύστερισμός,
κι' είναι μιά διασκέδασις χρονιάτικη τ'ό κράτους.

Π.—Μ' αυτά τ'ά λόγια μ' έφερες και πάλι σ'τη Βουλή.
Φ.—Νομίζω πώς ό Γούναρης τής Πάτρας όμιλει.

Γούναρης ό Πατριώτης εις τ'ά νούμερα δεινός.

Νάτος νάτος εις τ'ό θήμα κι' ελαιο τον κυτουν' σ'τό στόμα...
άλλοτε τών Ιαπωνών καταλέμπρυνε τ'ό κόμμα,
κι' έπολέμει: σάν, Κορούο
τόν στρατόν τ'ό θεοτόμη.

Πλήν σ' αυτό τ'ό μεταξή
ό τών Ιαπωνών φίλος
έγινε τ'ό Κόντε σούλος
και τ'ό χέρι τ'ό δεξί

Και τ'ό Πέρτ-Άρθορ άλώσας
κόσμον εδαιμόνιας,
και τών Ιαπωνών γλώσσας
αιχηματάς άκόνισας.

Άξιος ό Πατριώτης,
κι' ό χρυσός Αδγαργός
τόν εύρηκε γρηγορόντα
και πολλά κυοφορόντα

Ήτον άγρυπνος συχνά
νάβρη κρέας και φαχιά,
και τόν είδαν άγρυπνούντα με σκυμμένο τ'ό κεφάλι
για νά φέρη, καθός λένε, τήν μιάν άκρα με τήν άλλη.

Ήρόσμεναν κι' οι Γ'ιαπωνέζοι
Άλιο κρέας πώς θά' έρη...
άνθρακες οι θησαυροί
κι' άβεια πιάτα σ'τό τραπέζι.

Κι' άν έχης τάσιν ειδικήν
πρός τέγγη οικονομικήν
τουσάκις ύμνηθεσας,
πώς νάβρης σούκα σ'την συκήν
τήν άποξηρανθεσας;

Ποσάκις δέν άγρύπνησας και τούτος κεκυφός...
άκτις ήλιού, κάλλιστον χρυσός ήμέρας φός,
ποσάκις και τόν Γούναρην δέν είδες άγρυπνούντα:
κι' άπό τ'ό φέρι κόπτοντα για περιττή τήν φούντα;

Κύττα τον, καυμένη μάννα...
δέδουκε μ'έν ά σελάνα,
δέδουκαν δέ και πλειάδες.

Πλήν ό Γούναρης μονάχος
άγρυπνει και χάνει πάχος
με τ'ό κράτους τούς υπελάδες.